

Iran is the cradle of the Bahá'í Faith, but for Iran the Bahá'ís are not allowed to exist. The policy is directed at their elimination, according to Loes Bijnen

Iran slowly strangles the Bahá'í believer

Hidden behind the persecution of the Iranian political opposition the Bahá'ís are being mercilessly oppressed. At least sixty followers of the Bahá'í Faith are languishing behind bars in solitary confinement. Their leaders, the "seven friends" or "Yaran" have been in prison since the spring of 2008. On 12 April the court case against them will be resumed. Nearly on a daily basis –unnoticed by the world press – Bahá'ís are being arrested straight from their beds.

As far as Iran is concerned Bahá'ís should not exist. Official Iranian policy is aimed at their elimination. In the nineteenth century and again after the Islamic Revolution of 1979 this was done purely by execution, nowadays by slowly strangling this religious community.

Iran is the cradle of the Bahá'í Faith. In 1844 a man stood up: the 'Bab' (the Gate), who announced that he was the Hidden Imam and that the "Promised One of All Ages" would soon come. In 1863 a highly educated Persian born in an aristocratic family, Bahá'u'lláh, made known that the time had indeed come and that he had been called to found a world religion in which all other religions would be welcome: a religion of peace, equality of all cultures and human races, but also of equality between men and women, and of the gathering of knowledge at the service of the whole of mankind.

For Muslims Mohammed is the last prophet. The seal. A new prophet is excluded, unthinkable. A merciless persecution of Bahá'ís in Iran followed. Tens of thousands of followers of Bahá'u'lláh were executed. Yet in spite of the oppression the Bahá'í community kept growing, in Iran as well as worldwide.

After the Islamic Revolution in 1979 which ousted the Shah and brought Ayatollah Khomeini back to Iran, a wave of summary executions started, not only of supporters of the exiled monarch and members of the Emperial Guard but equally of the leaders of opposition groups that had warmly welcomed Khomeini upon his return. In the early eighties communists, socialists, members of the Mojaheddin-e Khalq, university professors and students became victims of the new executioners. In spite of the fact that they were not allowed to interfere in politics and were always law-abiding, the Bahá'ís did not escape the wrath of the clerical rulers. During the first years of the new regime at least two hundred of them were murdered.

Article 13 of the Iranian constitution stipulates that only Jews, Christians and Zoroastrians are recognized as religious minorities. Not the Bahá'ís, the largest religious minority with an estimate of 300.000 followers. The Iranian authorities view them as apostates and even as conspirators who plot to bring down the ayatollahs. Bahá'ís are a group without rights, unprotected, outlawed.

[Subtitle in the article: "Holy places are being razed to the ground"]

In 1993 a rapporteur from the UN Commission on Human Rights, Reynaldo Galindo Pohl, during a visit to Iran discovered an official memorandum dating back to 1991 and published it. This co-called "Golpayegani Memorandum", co-signed by Supreme Leader Ali Khamenei,

was a blueprint for the strangulation of the Bahá'í community. Here are some stipulations from the memorandum:

- Children can only be registered at schools on the condition that they have not been identified as Bahá'ís;
- These children should preferably be registered at schools that are known for their strict and penetrative religious ideology;
- Youngsters must be removed from universities, either during the process of registering or during the school year as soon as it becomes clear that they are followers of the Bahá'í Faith;
- Political activities by the Bahá'ís must be restrained according to the laws in force and the government's policy on the subject;
- A plan has to be drafted to fight and to destroy their cultural roots abroad;
- Deny them the right to work when they make themselves known as Bahá'ís;
- Deny them any influential position, for example in the academic world etc.

This is official policy in the Islamic Republic of Iran.

But long before the publishing of this Memorandum, students known to be Bahá'ís were removed from high schools and universities. Their usually highly educated parents had begun to teach their children at home. In 1987 the Bahá'í Institute for Higher Education (BIHE) had been founded. This "Bahá'í University", accommodated in private houses and buildings, was a resounding success. A few years after its foundation an average of nine hundred students were registered at the BIHE with hundred fifty Bahá'í academics to teach them (often without pay). However, in 1998 at the start of the new school year, agents of secret services raided at least five hundred houses and buildings where the BIHE was active and confiscated books, computers and other study material.

The BIHE has nearly been destroyed. As said before, the complete Bahá'í leadership in Iran, the "Yaran", is behind bars since the spring of 2008 and is being brought before hardline judges in show trials. Some of the many fake accusations against the seven are:

- Espionage for Israel ("spying for the Zionist entity");
- Propaganda against Islamic sanctities;
- Foundation of an illegal organisation;
- Sending of secret documents abroad;
- Undermining the security in the country;
- 'Corruption on earth' (which can carry the death penalty).

The international Bahá'í community has rejected the accusations.

At least sixty bahá'ís are in prison at the moment and ninety others are awaiting their court case at home. Bahá'í cemeteries, mausoleums and other holy sites and buildings are desecrated and being razed to the ground. The demolishing of holy places is also part of the regime's scheme to systematically strangle this religious community.

I totally agree with the following quotation which I found on the internet: "The hatred of the extremist mullahs for the Bahá'ís is so intense that, after the example of the Taliban in Afghanistan, who destroyed the immense Buddha statues in Bamiyan, they have the intention to wipe out not only the Bahá'í religion itself but even all traces of its existence in the country of its birth."

Loes Bijnen April 2010 Mensenrechten Teheran onderdrukt grootste religieuze minderheid systematisch; morgen proces

Langzaam wurgt Iran de bahá'í-gelovige

Iran is de bakermat van het bahá'í'-geloof, maar de bahá'í's mogen van Iran niet bestaan. Het beleid is gericht op hun eliminatie, zegt Loes Bijnen.

erscholen achter de vervolging van de Iraanse politieke oppositie worden de bahâ'î's genadeloos onderdrukt. Zeker zestig aanhangers van het bahâ'î-geloof zitten in eenzame opsluiting. De leiding zit al sinds voorjaar 2008 gevangen – morgen wordt het proces tegen hen hervat. Dagelijks worden, onopgemerkt door de wereldpers, bahâ'i's van hun bed gelicht.

Bahá'í's mogen wat Iran betreft niet bestaan. Het officiële Iraanse beleid is gericht op hun eliminatie. In de negentiende eeuw en opnieuw na de islamitische revolutie van 1979 gebeurde dat door executie, tegenwoordig door langzame wurging van deze geloofsgemeenschap.

Iran is de bakermat van het bahá'í-geloof. In 1844 stond de 'Báb' op, die verkondigde dat hij de Verborgen Imam was en dat de 'Beloofde aller tijden' zou komen. In 1863 maakte een hoogopgeleide Pers van goeden huize, Bahấ u'lláh, bekend dat de tijd daar was en dat hij geroepen was een wereldreligie te stichten, waarin alle andere godsdiensten welkom waren. Een religie van vrede, gelijkheid van alle culturen en rassen, maar ook van man en vrouw, van vergaring van kennis die ten dienste moest worden gesteld aan de hele mensheid.

Voor moslims is Mohammed de laatste profeet. Een nieuwe profeet is uitgesloten. Er volgde een genadeloze vervolging van bahá'í's in Iran. Tienduizenden volgelingen van Bahá'u'lláh werden geëxecuteerd. De bahá'í- gemeenschap groeide niettemin tegen de verdrukking in, zowel wereldwijd als in Iran.

Na de islamitische revolutie die in 1979 de sjah verdreef en ayatollah Khomeiny terugbracht naar Iran, begonnen niet alleen standrechtelijke executies van voormalige medestanders van de sjah, maar ook van leiders van oppositiegroepen die Khomeiny enthousiast hadden binnengehaald. De bahå'i's, die zich nooit met politiek mochten inlaten en gezagsgetrouw waren, werden eveneens slachtoffers. In de beginjaren van het nieuwe regime zijn ten minste tweehonderd van hen vermoord.

Artikel 13 van de Iraanse grondwet erkent joden, christenen en

Derde procesdag

Morgen is de derde procesdag tegen de zeven Iraanse bahá'í-leiders die sinds 2008 in Teheran gevangen zitten. De zeven staan terecht op beschuldiging van:

- spionage voor Israël
- propaganda tegen de islamitische orde
- het opzetten van een illegale organisatie
- het versturen van geheime documenten naar het buitenland
- het verstoren van de veiligheid van het land
- 'corruptie op aarde'

De internationale bahá'í-gemeenschap heeft de beschuldigingen van de hand gewezen.

Meer informatie over de bahá'i's, hun godsdienst en het proces: bahai.org

zoroastriërs als religieuze minderheden. De grootste religieuze minderheid, de bahá'f's, met naar schatting 300.000 volgelingen, wordt niet erkend. Het regime beschouwt hen als afvalligen en zelfs als samenzweerders die de ayatollahs ten val willen brengen. Bahá'f's zijn rechteloos, onbeschermd, vogelvrij.

In 1993 ontdekte een rapporteur van de VN-Mensenrechtencommissie een officieel memoran-

Heilige plaatsen worden met de grond gelijk gemaakt

dum uit 1991 en publiceerde het. Dit zogeheten Golpayegani-memo, mede ondertekend door opperste leider ayatollah Ali Khamenei, was een blauwdruk voor de wurging van de bahá'í-gemeenschap in Iran. Enige punten uit het beruchte memorandum:

- Kinderen kunnen slechts op scholen worden ingeschreven op voorwaarde dat zij zich niet als bahá'í's hebben geïdentificeerd;
- Jongeren moeten van de universiteiten worden verwijderd, hetzij tijdens het aanmeldingsproces hetzij gedurende het schooljaar,

zodra blijkt dat zij het bahá'ígeloof aanhangen;

- Politieke activiteiten van de bahá'í's dienen aan banden te worden gelegd overeenkomstig de vigerende wetgeving en het regeringsbeleid terzake;
- Mensen die zich als bahá'í's bekendmaken, moet het recht op werk worden ontzegd.

Dit is officieel regeringsbeleid in Iran.

Lang voor de publicatie van dit memo werden van middelbare scholen en universiteiten al studenten verwijderd van wie bekend werd dat zij het bahá'í-geloof aanhingen. De meestal hoogopgeleide ouders waren begonnen hun kinderen thuis te onderwijzen. In 1987 was het Bahá'í Institute for Higher Education (BIHE) opgericht. Deze 'Bahá'í Universiteit', gevestigd in privéwoningen en andere particuliere gebouwen, was een doorslaand succes. Enige jaren na de oprichting stonden jaarlijks gemiddeld negenhonderd studenten ingeschreven en doceerden er honderdvijftig bahá'í-academici. Maar in 1998, aan het begin van het nieuwe schooljaar, vielen agenten van inlichtingendiensten zeker vijfhonderd huizen en gebouwen binnen waar het BIHE actief was, en namen boeken, computers en ander lesmateriaal mee.

Het BIHE is nagenoeg vernietigd. Het voltallige leiderschap van de bahá' i's in Iran, de 'Yaran', zit zoals gezegd al sinds 2008 in de gevangenis en staat nu terecht in showprocessen voor beschuldigingen (zie kader) waarop de doodstraf staat.

Daarnaast zitten nog zeker zestig andere geloofsgenoten in de
gevangenis en wachten negentig
bahá'is op hun proces. De bahá'íbegraafplaatsen, mausolea en andere heilige plaatsen worden met
de grond gelijk gemaakt. Ook dat
slopen van heiligdommen zit besloten in het plan van het regime
de geloofsgemeenschap systematisch te wurgen.

Ik sta volledig achter een citaat dat ik aantrof op internet: "De haat van de extremistische moellahs voor de bahá'f's is zo intens dat zij, naar het voorbeeld van de Talibaan in Afghanistan die de immense Boeddhabeelden in Bamiyan vernietigden, voornemens zijn niet alleen de bahá'í-religie uit te roeien, maar zelfs alle sporen uit te wissen van hun bestaan in het land van hun geboorte."

Loes Bijnen zet zich in voor mensenrechten in Iran en werkte van 1999 tot en met 2004 als mensenrechtenspecialist op de Nederlandse ambassade in Teheran.